ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1914

ΤΡΙΤΗ
3
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1957
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

Ὁ κ. Ρέντης ζητεῖ ἐκλογὰς μὲ ἀναλογικὴν ἐνεργούμενας ἀπὸ μεταβατικὴν κυβέρνησιν

Τὸ πλειοψηφικὸν νοθεύει τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ περικλείει καθεστωτικὸν κίνδυνον

ΘΕΩΡΕΙ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΞΕΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΥΝΟΙΟΚΡΑΤΙΑΝ»

Ὁ ἀφιχθεὶς τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας ἀρχηγὸς τοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος κ. Κων. Ρέντης, ὁμιλήσας τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ γεῦμα, ὅπερ παρέθεσαν πρὸς τιμήν του οἱ ἐνταῦθα φίλοι του, ὑπεστήριξε:

1) Ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ πρέπει νὰ φύγῃ, ὡς μὴ ἐκπροσωποῦσα τὴν γνησίαν θέλησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καθόσον μέγα μέρος ψηφοφόρων αὐτὴν ἀρνητικῶς, εἰς ἀποδοκιμασίαν τῆς συμπράξεως τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου μετὰ τῆς Ἀριστερᾶς.

2) Ὅτι διαδοχὴ ἐκ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Βουλῇ δὲν εἶναι δυνατή, καθόσον καὶ αὐτῆς οἱ Βουλευταὶ ἔχουν κατὰ ἕνα μέρος, ἐκλεγεῖ μὲ ψήφους προτιμήσεως ὀπαδῶν τῆς ἀριστερᾶς.

3) Ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ἐκλογαὶ δι' ἀνάδειξιν κυβερνήσεως πραγματικῶς ἐκπροσωπούσης τὸ λαϊκὸν φρόνημα, διενεργούμεναι ἀπὸ κυβέρνησιν ὄχι ὑπηρεσιακήν, ἀλλὰ πολιτικὴν μεταβατικὴν καὶ μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς, καθόσον τὸ πλειοψηφικὸν διαιρεῖ τὸν λαὸν καὶ περικλείει τὸν κίνδυνον ἐξαφανίσεως τοῦ Κέντρου ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς, μὲ μεγάλον κίνδυνον τοῦ καθεστῶτος.

4) Ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνεται λόγος περὶ «εὐνοιοκρατίας» τοῦ Στέμματος πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, καθόσον ἡ ἀνάδειξις τοῦ κ. Καραμανλῆ ὡς πρωθυπουργοῦ ἔγινεν ἀπολύτως σύμφωνα μὲ τοὺς συνταγματικοὺς κανόνας, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος παρεξηγήσεως τῆς τοιαύτης πολεμικῆς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἐχούσης τὴν ἔννοιαν ἀνακινήσεως πολιτειακοῦ ζητήματος, ὅπερ δὲν εἶναι εἰς τὰς προθέσεις της.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ρέντη ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Πολιτικὴ ἀνωμαλία

«Ὑπάρχει, πράγματι, πολιτικὴ ἀνωμαλία εἰς τὸν τόπον. Ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετεβλήθη εἰς καθεστὼς μονοκομματικὸν κατ' οὐσίαν, καθόσον δὲν ὑπάρχει μία κοινοβουλευτικὴ διέξοδος αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ἡ ἀνωμαλία δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν λεγομένην «εὐνοιοκρατίαν», ἀλλὰ εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἡμεῖς οἱ τῆς παλαιᾶς φιλελευθέρας παρατάξεως τὴν εὐθύνην. Ἔχομεν τὴν εὐθύνην, διότι ἐνῶ εἶναι ἐπιστημονικῶς ἐξηκριβωμένον ὅτι ὅπου ὑπάρχει πλειοψηφικὸν σύστημα, ὑπάρχουν δύο κόμματα καὶ διαιρεῖται ὁ λαὸς εἰς δύο παρατάξεις, ἐφέραμεν τὸ πλειοψηφικόν. Μὲ τὸ πλειοψηφικὸν τρίτη παράταξις δὲν χωρεῖ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἔγινεν ἀπόπειρα σχηματισμοῦ τρίτου κόμματος, ἀλλὰ τὸ πλειοψηφικὸν τὴν ἐματαίωσε καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔμεινε τότε μὲ τὰ δύο κόμματα, τοῦ Τρικούπη καὶ τοῦ Δεληγιάννη. Εἰς τὴν Ἀμερικήν, ὁ Θεόδωρος Ροῦζβελτ προσεπάθησε νὰ σχηματίσῃ τρίτον κόμμα καὶ παρὰ τὸ μέγα κῦρος του ἀπέτυχε, προσκόψας εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐπίσης ἰσχύει τὸ πλειοψηφικόν, ὅταν ἐνεφανίσθη τὸ Ἐργατικὸν Κόμμα, ἐξηφανίσθη οὐσιαστικῶς τὸ Κόμμα Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἐτέθη μεταξὺ δύο πυρῶν τοῦ Συντηρητικοῦ καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος. Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐφόσον θὰ ἔχωμεν πλειοψηφικόν, θὰ παγιωθοῦν δύο μόνον παρατάξεις καὶ ὁ ἀγὼν θὰ γίνεται μεταξὺ ἄκρας ἀριστερᾶς καὶ ἄκρας δεξιᾶς. Τὰ μεσαῖα κόμματα θὰ ἐξαφανισθοῦν, διότι εἶναι μοιραῖον νὰ ἐξαφανισθοῦν.

Σταθερότης Κυβερνήσεως, ἀστάθεια καθεστῶτος

Καυχᾶται σήμερον ἡ Κυβέρνησις ὅτι εἶναι σταθερά. Ἀλλὰ σταθερότης κυβερνητικὴ δημιουργεῖ ἀστάθειαν καθεστωτικήν. Καὶ σήμερον ἐμφανίζονται συνθήματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, συνθήματα περὶ «εὐνοιοκρατίας», περὶ ἀλλαγῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποῖα περικλείουν ἀστάθειαν καθεστῶτος.

Ἡμεῖς, μετὰ τὸ θλιβερὸν ἀποτέλεσμα τοῦ 1920 ὑπεστηρίξαμεν τὴν ἀνάγκην ὡς παγίου ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς ἀναλογικῆς, διὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται βαθεῖαι ἀντιθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε ἄγουν εἰς ἐθνικὰς συμφοράς, ὅπως εἰς τὸ 22. Ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1920 ἐγίνοντο διὰ τῆς ἀναλογικῆς, ἴσως νὰ ἀπεφεύγετο ἡ συμφορὰ τοῦ 22 καὶ ἡ μετέπειτα καθεστωτικὴ ἀλλαγὴ καὶ ὁ διχασμὸς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ 1928 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος μετέβαλε τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς καὶ ἐπανέφερε τὸ πλειοψηφικόν. Καὶ ἐθριάμβευσε μὲν εἰς τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἰσχὺς τῆς Κυβερνήσεώς του ἔφερεν ἀστάθειαν καθεστωτικὴν καὶ ὅταν ἔπεσεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἔπεσε καὶ τὸ καθεστὼς τῆς δημοκρατίας. Ἂς μὴ καυχᾶται λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις, διότι τὰ παθήματα ἔπρεπε νὰ μᾶς γίνουν μαθήματα. Διότι τὸ πλειοψηφικὸν δὲν ἔχει μόνον πλεονεκτήματα, τὴν σταθερὰν κυβέρνησιν, ἀλλὰ καὶ μειονεκτήματα, τὴν πολιτειακὴν ἀστάθειαν, δυναμένην νὰ φθάσῃ μέχρις ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Δυστυχῶς, τὴν κατάργησιν τῆς ἀναλογικῆς τὴν εἰσηγήθη ἡ παράταξις ἡ ἰδική μας καὶ φέρομεν τὴν εὐθύνην.

Ἡ «εὐνοιοκρατία» εἶναι ἀνύπαρκτος

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐνοιοκρατίαν, δὲν συμμερίζομαι τὴν μομφὴν ἡ ὁποία ἀποδίδεται εἰς τὸ Στέμμα. Τὸ Στέμμα κατηγορήθη καὶ ἄλλοτε, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πλευράν. Μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1951 τὸ Στέμμα δὲν ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν Συναγερμόν, ποὺ ἀπετέλει τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρέδωσε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ συνεργαζόμενα κόμματα ΕΠΕΚ καὶ Φιλελευθέρων, τὰ ὁποῖα εἶχον τὴν πλειοψηφίαν τὰ δύο μαζὶ εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ ἤρχοντο κατὰ σειρὰν ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας τὸ ἕνα δεύτερον καὶ τὸ ἄλλο τρίτον. Ὁ ρυθμιστὴς τοῦ Πολιτεύματος εἰς ἕνα κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐξουσίαν ἔχει, νὰ κρίνῃ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μία βιώσιμος Κυβέρνησις, καὶ ἔχει ἐκ τοῦ Συντάγματος τὴν εὐχέρειαν ν' ἀναδεικνύῃ ἀρχηγοὺς Κυβερνήσεων ὑπὸ ἕνα περιορισμόν, τοῦ νὰ τύχῃ ἡ Κυβέρνησις ψήφου ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλήν. Κακῶς κατηγορήθη τὸ Στέμμα τότε ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Συναγερμοῦ, ἀλλὰ καὶ κακῶς κατηγορεῖται σήμερον ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους. Ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν ἡ αἵρεσις τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὴν Βουλήν, δὲν ὑφίσταται ἀνωμαλία, οὔτε παράβασις τοῦ Συντάγματος.

Δὲν πρέπει νὰ κάμνωμεν τοιαύτας παρατηρήσεις ἡμεῖς οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν παλαιὰν φιλελευθέραν παράταξιν, διότι ὄχι μόνον τὸ Τρικουπικὸν κόμμα ἐδημιουργήθη διὰ τῆς ἀναθέσεως ἀπὸ τὸν Γεώργιον Α' τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εἰς τὸν Τρικούπην, ἀλλὰ καὶ τὸ κόμμα Φιλελευθέρων κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐδημιουργήθη. Εἶχε 17 βουλευτὰς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ὅταν ἐκλήθη νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν καὶ τοῦ ἐδόθη καὶ τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Θὰ ἀντεφάσκομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτούς, ἐὰν ἠρνούμεθα εἰς τὸ Στέμμα τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιλέξῃ ἕνα πολιτικὸν καὶ νὰ τοῦ ἀναθέσῃ τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ τύχῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ λαοῦ εἰς ἐκλογάς.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ πολίτευμά μας τὸ ἀντεγράψαμεν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἔχομεν πρόσφατα παραδείγματα ὅμοια ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὅταν ἀπεσύρθη ὁ Τσῶρτσιλ, τὸ Στέμμα ἐκάλεσε τὸν Ἤντεν, χωρὶς νὰ κατηγορηθῇ δι' εὐνοιοκρατίαν ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν.

«Φιλελεύθεροι ἦσαν ὑπὲρ τοῦ κ. Καραμανλῆ»

Ἀλλὰ καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον δὲν δικαιούμεθα ἡμεῖς τοῦ Κέντρου νὰ αἰτιώμεθα τὸ Στέμμα, διότι εἰς τὴν ἀπόφασίν Του ἐβάρυνε ἡ γνώμη σημαντικῶν στελεχῶν τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος, ὅπως εἶναι π.χ. ἡ γνώμη τῶν κ.κ. Κασιμάτη, Ἀβέρωφ καὶ Τσάτσου, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον καὶ νὰ ὑποστηρίξουν προσωπικῶς καὶ πολιτικῶς τὴν ἀνάδειξιν τοῦ κ. Καραμανλῆ, καθὼς καὶ ἄλλοι τινὲς Φιλελεύθεροι καὶ ἐξωκοινοβουλευτικοί, τοὺς ὁποίους τελικῶς ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἠθέλησε νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὸ κόμμα του. Ὅλοι αὐτοὶ ὅμως συνετέλεσαν νὰ ἐμφανίσουν εἰς τὸ Στέμμα, ὅτι ἂν ἀνεδεικνύετο ὁ κ. Καραμανλῆς ὡς διάδοχος τοῦ Στρατάρχου Παπάγου θὰ ἐτύγχανε γενικωτέρας ἐπιδοκιμασίας καὶ θὰ εἶχε εὐρυτέραν βάσιν καὶ ἔξω τοῦ κόμματος τοῦ Συναγερμοῦ, ἀφοῦ ὑπεστηρίζετο καὶ ἀπὸ ἐξωκοινοβουλευτικούς, ὅπως ὁ κ. Πιπινέλης, καὶ ἀπὸ ἐπιλέκτους συνεργάτας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπως οἱ κ.κ. Μαῦρος, Κασιμάτης, Ἀβέρωφ, Τσάτσος καὶ ἄλλοι. Καὶ ἂν δὲν ἀπατῶμαι καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος εἶχεν ὑποστηρίξει νὰ δοθῇ ψῆφος ἀνοχῆς εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ὑπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν Κυβέρνησιν. Καὶ δὲν ἔχει σημασίαν, ἂν τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν ἀπὸ τὸν κ. Σοφ. Βενιζέλον τὴν ἀπέρριψε τὸ κόμμα του. Ἡ ὑπόσχεσις ὅμως εἶχε δοθῆ, ὅτι θὰ ἐδίδετο ψῆφος ἀνοχῆς.

Ἡ «εὐνοιοκρατία» καὶ ὁ κ. Μαρκεζίνης

Τὸ σύνθημα περὶ «εὐνοιοκρατίας» τὸ ἔδωσεν ὁ κ. Μαρκεζίνης. Ἀλλὰ ἡ θέσις τοῦ κ. Μαρκεζίνη εἶναι διαφορετική. Ὑπῆρξεν ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως Γεωργίου Β' κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ εἶναι πρόσωπον ἀναμφισβητήτων φρονημάτων μοναρχικῶν. Ἡ ἐκ μέρους του μομφὴ περὶ εὐνοιοκρατίας ἔχει τὴν περιωρισμένην ἔννοιαν τοῦ παραπόνου ἑνὸς παραγκωνισθέντος φίλου χάριν ἄλλου. Δὲν εἶναι τὸ ἴδιον μὲ ἡμᾶς, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν παλαιὰν δημοκρατικὴν παράταξιν, οἱ ὁποῖοι κινδυνεύομεν νὰ παρεξηγηθῶμεν ὅτι ἐγείρομεν ἐκ νέου καθεστωτικὸν ζήτημα, ἐνῷ τοιαύτην πρόθεσιν ΔΕΝ ἔχομεν. Μετὰ τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ θεσμὸς τῆς βασιλείας τὸ 1946, ἡμεῖς προσηρμόσθημεν εἰλικρινῶς εἰς τὸ καθεστὼς καὶ δὲν ἔχομεν πρόθεσιν νὰ ἀνακινήσωμεν τοιοῦτον θέμα διὰ νὰ διχασθῇ ὁ λαός. Συνιστῶ λοιπὸν ν' ἀποφεύγωνται συνθήματα περὶ εὐνοιοκρατίας, ὄχι μόνον διότι δὲν εἶναι βάσιμα, ἀλλὰ καὶ διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μᾶς ἐκθέσουν καὶ νὰ δημιουργήσουν ὑποψίας εἰς βάρος μας.

Πρέπει νὰ τερματισθῇ ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία

Τὸ ὅτι ὑφίσταται ἀνωμαλία εἰς τὸν τόπον εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως καὶ δὲν πρέπει ἡ ἀνωμαλία νὰ παραταθῇ. Ἡ ἀνωμαλία ἐγεννήθη ἐκ τῆς συνεργασίας τῆς ἰδικῆς μας παρατάξεως τοῦ Κέντρου μετὰ τῆς ἀριστερᾶς. Κατηρτίσθη κοινὸν πρόγραμμα καὶ ὡρισμένοι ὑποψήφιοι παρεσύρθησαν εἰς συνθήματα ξένα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κέντρου, πρὸς ἄγραν προτιμήσεως τῶν ψηφοφόρων τῆς ἀριστερᾶς. Θὰ ἔπρεπε ὁ κοινὸς ἀγὼν νὰ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν καθιέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΣΠΟΥΔΗ

Τὸ αἴτημα τῶν παραγωγικῶν τάξεων ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων συζήτησις, ἵνα δοθῇ ἡ εὐκαιρία ἐξετάσεως τούτων ἀπὸ τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους, εἶναι λογικώτατον. Διατί τόση σπουδὴ ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως, ἀφοῦ τὰ νέα μέτρα δὲν πρόκειται νὰ ἰσχύσουν παρὰ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος;

Η ΣΙΩΠΗ

Σιωπᾷ ὁ τέως ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ἀποστολίδης, παρ' ὅλον ὅτι ἐκλήθη ἐπισήμως ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ ἐὰν ἀπεχώρησε διὰ λόγους «ἠθικῆς τάξεως» ὡς πρὸς τὸν τρόπον διευθύνσεως ὡρισμένων ὑπουργείων ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς. Νὰ σημαίνῃ ἡ σιωπὴ ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι λόγοι καὶ ὁ κ. Ἀποστολίδης ἀδυνατεῖ νὰ διαψεύσῃ ὅσα ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπεστήριξεν; Ἢ νὰ σημαίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουν λόγοι, ἀλλὰ ὁ κ. τέως ἀντιπρόεδρος ἐννοεῖ νά... βασανίσῃ τὴν κυβέρνησιν; Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ κ. Ἀποστολίδης νομίζῃ ὅτι αἱ δηλώσεις του πρέπει νὰ ἔχουν κάποιον ἀντίκτυπον, θὰ βραδύνωμεν νὰ τὰς ἀκούσωμεν, διότι ὁ Βασιλεὺς φεύγει καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ τὸν Ὀκτώβριον...

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΔΕΗ

Ἀναγνῶσται μας διετύπωσαν τὴν ἀπορίαν: Διατί ἡ ΔΕΗ κάμνει διαφημίσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας. Βέβαια, αἱ ἐφημερίδες ἀμείβονται διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν διαφημίσεων, ἀλλὰ ἡ ΔΕΗ ἀποβλέπει εἰς μεγαλυτέραν ὠφέλειαν, διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἡ ΔΕΗ ἔχει περίσσειαν παραγωγῆς καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ τὴν διαθέσῃ. Διαρκῶς αὐξάνεται ἡ κατανάλωσις, εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ καὶ ὁ Τύπος διὰ τῆς διαφωτίσεως τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων ἐκ τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ.

«ΓΛΑΥΚΟΣ» ΚΑΙ ΔΕΗ

Ἐὰν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι κατὰ τὸν Ἰούλιον ὁ «Γλαῦκος» παρήγαγε μόνον 100.000 κιλοβατώρας ρεύματος καὶ ἠγόρασεν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ 3.900.000 διὰ νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ὑπάρχει ἡ λογικὴ ἐξήγησις: Τοὺς θερινοὺς μῆνας δὲν λειτουργεῖ τὸ ὑδραυλικὸν ἐργοστάσιον πλήρως. Διατί λοιπὸν νὰ παραγάγῃ ὁ «Γλαῦκος» ρεῦμα μὲ τὸ Θερμικὸν ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐστοίχιζεν ἀκριβώτερον; Ἠγόρασεν ἀπὸ τὴν ΔΕΗ πρὸς διπλῆν ὠφέλειαν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, πρῶτον ἐκ τῆς οἰκονομίας ὑγρῶν καυσίμων εἰσαγομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δεύτερον ἐκ τῆς διαθέσεως ἐνεργείας παραγομένης ἀπὸ τὸν ἐθνικόν μας ὀργανισμὸν ἐξηλεκτρισμοῦ καὶ ἐχούσης ἀνάγκην νὰ διατεθῇ. Δὲν «αὐτοκατηργήθη» μὲ αὐτὸ ὁ «Γλαῦκος», ἐνῷ μὲ ἄλλην πολιτικὴν θὰ κατηργεῖτο ἡ λογική...

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Μία νέα ἐκδοχὴ διὰ τὴν στάσιν τῶν Ἀμερικανῶν ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ καὶ προσωπικῶς ἔναντι τοῦ Μακαρίου, διατυπουμένη εἰς ἄρθρον συμβούλου τῆς Ἐθναρχίας:

«Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ὀφείλεται, μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν ἀνικανότητα ὡρισμένων ἀμερικανικῶν παραγόντων νὰ κατανοήσουν τὸ Κυπριακὸν πρόβλημα εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν σημασίαν του καὶ μὲ ὅλας τὰς μοιραίας διεισδύσεις του εἰς ἕνα εὐρύτατον χῶρον, τόσον ἐπικίνδυνον καὶ ἐκρηκτικόν, ὅπως ἡ Βαλκανική, ἡ Ἀνατολικὴ Μεσόγειος καὶ ἡ Μέση Ἀνατολή»

Ἐὰν, πράγματι, οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι τόσον ξεροκέφαλοι, ὥστε δὲν δύνανται νὰ κατανοήσουν οὔτε τὰ συμφέροντά των, εἶναι ἀθῶος ὁ κ. Καραμανλῆς, ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε, ὅταν ἐπέστρεψεν, ὄχι νὰ δηλώσῃ ὅτι συνήντησεν «ἀπόλυτον κατανόησιν», ἀλλὰ νὰ εἴπῃ καθαρὰ ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς γεμίσῃ τὸ κεφάλι. Διατί νὰ μὴ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν;

ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς Γηροκομείου, προέβη εἰς ἐξωραϊσμὸν καὶ καλλωπισμὸν τοῦ ὅλου χώρου, διὸ καὶ ἀρίστην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς προσκυνητὰς καὶ γενικῶς τοὺς φίλους τοῦ γραφικοῦ τούτου τοπίου. Θὰ ἔπρεπε, ὅμως, νὰ κατασκευασθοῦν καὶ μερικὰ ἔδρανα ἔξωθι τῆς μονῆς, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοντος σήμερον κορμοῦ δένδρου, ἐπίσης δὲ νὰ ὑπάρχῃ μεγαλυτέρα ἐπιμέλεια εἰς τὴν καθαριότητα τῆς περιοχῆς, πρῶτον ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτας, ἀλλὰ ὕστερον ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ ἐπισκέπται παραβαίνουν τοὺς κανόνας τηρήσεως τῆς καθαριότητος καὶ γεμίζουν τὸν χῶρον μὲ διάφορα ἀπορρίμματα. Ἔτσι θὰ εἶναι ὁλοκληρωμένη ἡ καλὴ εἰκών, τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ἱστορικὴ μονή.

Ο ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ: ΑΙΤΙΑΤΑΙ ΤΟΥΣ ΡΩΣΣΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΚΑΙ ΑΣΥΜΦΩΝΙΑΝ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΔΙ' ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν τὴν ληφθεῖσαν τὴν 20ὴν Ἰουλίου, ἐκθέτει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὰς Δυτικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Γερμανίας, τῆς Μέσης Ἀνατολῆς κλπ.

Ὁ κ. Μάκ Μίλλαν ἀπορρίπτων τὰς Σοβιετικὰς προτάσεις ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι παρὰ τὴν ἥκιστα ἐνθαρρυντικὴν στάσιν τοῦ κ. Ζορίν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ὑποεπιτροπήν, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς τὰς Δυτικὰς προτάσεις.

Ἐκθέτων συντόμως τὴν στάσιν του ἐπὶ τῶν μεγάλων διεθνῶν προβλημάτων, ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς ἐπεκτείνεται περισσότερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Ἀγγλοσοβιετικῶν οἰκονομικῶν ἀνταλλαγῶν αἴτινες, ὡς πιστεύει, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ αὐξηθοῦν, παρὰ τὰς στρατηγικῆς φύσεως ἀπαγορεύσεις, ποὺ δὲν τίθεται ζήτημα νὰ καταργηθοῦν.

Ὡς πρὸς τὸν ἀφοπλισμόν, ὁ κ. Μάκ Μίλλαν βεβαιοῖ ὅτι αἱ Δυτικαὶ προτάσεις ἀποτελοῦν θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας. Διὰ τὴν Γερμανικὴν ἑνοποίησιν παραπέμπει τὸν Ρῶσσον συνάδελφόν του εἰς τὴν Τριμερῆ Ἀγγλογαλλοαμερικανικὴν δήλωσιν τῆς 29ης Ἰουλίου.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας ὑπενθυμίζει ὅτι αἱ δυνάμεις τοῦ ΝΑΤΟ ἀνέλαβον μονομερῶς τὴν ὑποχρέωσιν τὴν 29ην παρελθόντος Ὀκτωβρίου ὅπως μὴ παρέχουν οἱανδήποτε ὑποστήριξιν πρὸς ἐνδεχόμενον ἐπιδρομέα.

Σχετικῶς μὲ τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ὁ κ. Μάκ Μίλλαν τονίζει ὅτι Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐνῷ ὑποστηρίζει ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποκατάστασιν μονίμου εἰρήνης εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τῆς Μεσογείου, προβαίνει, ἀντιθέτως, εἰς ἐνεργείας διαψευδούσας τοιαύτας προθέσεις της.

Ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς προσθέτει ὅτι ἡ κυβέρνησίς του εἶναι διατεθειμένη νὰ συνεργασθῇ μετ' ἄλλων κυβερνήσεων εἴτε ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ΝΑΤΟ εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως εἰς Μέσην Ἀνατολήν.

Καταλήγων ἐκφράζει τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἀποτελέσματα δύνανται νὰ ἐπιτευχθοῦν δι' ὡρισμένα μὴ ἐπιλυθέντα προβλήματα, ἀλλ' ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ διατυπωθοῦν ἀπροκαλύπτως τὰ σημεῖα διαφωνίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξεύρεσις βάσεως συμφωνίας.

ΕΝΩ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΠΛΩ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΒΟΜΒΑΣ

ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΔΙ' ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, κατὰ τὸν κατάπλουν ἐνταῦθα τοῦ ὑπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη», ὡμίλησεν ἀπὸ τῆς ἰταλικῆς τηλεοράσεως τονίσας ὅτι θὰ ἐξακολουθῇ ἀγωνιζόμενος μέχρις ὅτου ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν. Προσέθεσεν ὅτι ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἐξησθένιζε τὰ μέτρα ἀσφαλείας τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς παραβιάσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἐν Κύπρῳ εἶπεν, ὅτι ἐὰν οἱ Ἄγγλοι τὰ θεωροῦν προπαγάνδαν, ἂς δεχθοῦν τὴν σύστασιν διεθνοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς. «Ἐγώ, εἶπε, θὰ ἤμουν εὐτυχὴς ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφαίνετο ὅτι ἔχω ἄδικον».

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἀπὸ τοῦ ὑπερωκεανείου Βασίλισσα Φρειδερίκη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνά